

ՕՐԱԳԻՐ ԶՄԻՌՆԻԱՅ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ

ԵՐԵՎԱՆԻ ՆԱԽԱՐԱՐՈՒՄԻ ԶՄԻՌՆԻԱՅ ԴԱՐԱՆԻ 17 ՄԱՅԻՍ 1876 թիվ 1014

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

Եւրոպայի գլխաւոր օրագրաց գրաձեռնարկը նայելով՝ Ռուսիոյ և Գերմանիոյ օգոստոսական կայսերաց վերջին տեսակցութիւնն կատարելապէս վերահաստատեց ընդհանուր խաղաղութիւնը։ Փարիզի ՏէՊԱ օրագիրն կըսէ թէ՝ Մայիսի 1—13ին ի դեսպանատունն Ռուսիոյ հասեալ հեռագիր մի կըհաւաստէ թէ Ալեքսանդր կայսրը մեկնեցաւ ի Պէրլինէ՝ կատարելապէս համոզեալ Գերմանիոյ կառավարութեան հաշտաւոր արամադրութեանց վերայ, որք կապահովցնեն զյարաւարութիւնն խաղաղութեան։ Միւս կողմէ ինքիւն օրագիրն ևս կըծանուցանէ թէ բոլոր կառավարութեանց ապահովիչ տեղեկութիւններ տրուեցան թէ քաղաքային խառնակութեանց ամեն վտանգներն փարատեցան և խաղաղութիւնն վերահաստատեալ է։

Գաղղիոյ լուրերն յաջողեն ըստ մեծի մասին քաղաքային կուսակցութիւնքն հանդարտութեան մէջ կըգտնուին և կառավարութիւնն իրեն առաջնորդ ունի միշտ զխոհեմութիւնն։ Թաշիրէ 1876 ամին պիտոճէն արդէն հրատարակեցաւ ծախուց գումարն 2569 միլիոնի կըհասնի և եկամտից գումարն 2573 միլիոնի։ Ըսելէ որ չորս միլիոն ֆրանք պիտի աւելնայ։

Հէլլատայի փոքրիկ թագաւորութեան նախարարաց խորհուրդն լուծուեցաւ և պաշտօնէից նոր խորհուրդ մի կազմուեցաւ քեր Դիւքուբի նախագահութեամբ։ Բայց մտաց անհանդարտութիւնն տակաւին կըշարունակէ ի մասին ներքին գործոց ախուր և վտանգաւոր կացութեան։ Որ ազգային երկպառակութեան արդիւնքն է։ Օլիա թագուհին, որ Ռուսիոյ բարձրապատիւ կոստանդիանոս Մեծ—Դքսին դուստրն է, կըխրատէ, կըսեն, իւր լծակից թագաւորին որ հրաժարի։ Բանդի իրաց գրգռեալ վիճակն յայն աստիճան հասած է, որ Օլիա թագուհին չյուսար թէ իրաւաստութիւն մի կարելի լինի ի մէջ թագաւորական իշխանութեան և քաղաքային հակառակորդաց։ Կըհաւաստեն թէ Ռուսիոյ արքունիքն՝ յուզեալ ի կացութենէ այսմանէ, կ'ենցալադէտ պաշտօնակալ մի յուղարկեր է թագաւորական գերդաստանին քովմասնաւոր պաշտօնիւ։

Շատ ժամանակ չէ, որ ձախորդ տարածայնութիւն մի տեղի ունեցաւ Անգլիոյ և Պրմանստանի կառավարութեանց մէջ։ Կատարածայնութիւն, յորմէ կրնար պատերազմ մի ծագիլ յիշեալ երկու տէրութեանց մէջ։ Լոնտոնի Թայմ օրագիրն Ռանկուէն Մայիսի 6էն (ըստ նոր տուումի) յուղարկեալ հետեւեալ հեռագիրը կըհրատարակէ։ «Պրմանստայի թագաւորն խաղաղասիրական յայտարարութիւն մի հանեց, որով կըհաստատէ թէ ինքն կըփափաքի հաստատուն պահել զխաղաղութիւնն»։

Աթինէն (Սուլթան) Մայիսի 9էն (ըստ նոր տուումի) գրուած պաշտօնական հեռագիր մի կըծանուցանէ թէ Հոլանտական զօրադնդերն առանց զգալի վնասուց, յաջողեցան տիրելու երկու գլխաւոր ամրոցաց, և հետզհետէ յառաջ երթալով վերայ են։ Այս պատերազմին վախճանն, ինչպէս ուրիշ անգամ ևս զրուցած եմք, Հոլանտացւոց համար յաջող լինելուն վերայ տարակոյս չկայ։ Բայց կրնայ տակաւին ժամանակ մը աւել և քիչ մը նեղութիւն պատճառել Հոլանտական կառավարութեան ի մասին պատերազմական ծախուց։

ԱԶԳԱՅԻՆ

Ամսոյս 10ին շաբաթ առաւօտուն Կ. Պօլսոյ նախորդ Պատրիարք՝ ամենապատիւ տէր Մկրտիչ Խորիմեան Ս. Արքեպիսկոպոսն՝ ընկերութեամբ իւր ձեռնասուն հոգեւոր որդւոյն Սրուանձտեանց արժանապատիւ տէր Գարեգին ուսումնական վարդապետին, հասաւ ի քաղաք և իւր բարձր աստիճանին արժանաւոր յարգանք ընդունուեցաւ ի բոլոր Հայ բարեպաշտ ժողովրդեն և յազգային երեւելեաց։

Նորին Սրբազնութիւնն՝ որ դժբաղդաբար յողացաւ ի լիւսնութիւն՝ ակտիւ վարակեալ է, օգտափութութեան և իւր ցաւոց դարման գտնելու համար իբրեւ այցելու հիւր եկած է։ Այս բարեպատեհ առիթն՝ անտարակոյս բարեբաղդութիւն մըն է վասն Զմիւռնացի Հայոց՝ մասնաւոր ի ժամանակիս յայտնի յորում քրիստոնէական եղբայրսիրութիւնն և ազգասիրական միաբանութիւնն չեն փայլի ի մէջ մեր։ Բայց քաջայայտ եմք որ սրբազան Հայրիկին խաղաղասիրական քարոզքն և հայրական յորդորանքն արդիւնաւոր պիտի լինին ի վերահաստատութիւն միաբանական սիրոյն և ուսումնասիրական եռանդեան։ Որով Զմիւռնացի ժողովուրդն՝ ժամանակ մը, իրաւամբ կըպարծենար։

Նորին Սրբազնութիւնն փութացաւ յայց ելանել Մեսրոպեան և Հովհիմեան ազգային վարժարանաց քաղաքիս։

Մեծարգոյ տօքթօր Զայեան հայկազուն ճարտար բժիշկն, որ փարիզի բժշկական դպրոցին վաղեմի աշակերտ է, և վիրաբուժութեան ու մանկաբարձութեան մէջ յառաջագէտ, յանցելում շաբաթու Անգլիանուպօլէն գալով, հասաւ ի քաղաք։ Ուր ժամանակ մը մնալու և իւր արհեստն ի գործ դնելու դիտաւորութիւն ունի։ Տօքթօր Զայեանն կըփափաքի կարելի եղածին չափ օգտակար լինել մեր ազգայնոց քաղաքիս, իւր բժշկական խնամքն ձրիաբար մատուցանելով տնանկ և աղքատ հիւանդաց։

—Վսեմաշուք տօքթօր Սէրփիլէն Եֆէնտին՝ որ անցեալ շաբթուան է ի վեր մեր քաղաքը կըգտնուէր, հինգշաբթի երեկոյն գաղղիական շոգենաւով վերադարձաւ ի Կ. Պօլսիս։

—Երամեան վսեմա. Գեորգ պէյին դուստրն, որ Պ. Տաւրեան Բօհաննէս պէյին լծակիցն է, անցեալ շաբթուա իզմիրէն անցնելով գնաց ի փարիզ ի տեսութիւն ծնողաց իւրոց, որ յամաց հետէ ի յիշեալ մայրաքաղաքն կըբնակին։

Տաւրեան մեծաշուք Բօհաննէս պէյն իւր ազնուափայլ տիկնոջ ընկերակից եղած էր մինչև ի Զմիւռնա։ Ուր երկու օր մնալով վերադարձաւ ի Կ. Պօլսիս։

—Յանցելում շաբաթու, Ռուսիացի բարեձնուէր Պ. Շապուրով ազնուականն ևս հասաւ ի քաղաք, ուր կըգտնուէր իւր մեծա. լծակիցն գրեթէ յերկու շաբաթուց հետէ ի սուր ծնողաց իւրոց։ Յիշեալ ազնուական սիրաշաղկապ լծակիցքն ամսոյս 10ին աւստրիական շոգենաւով վերադարձան ի Կ. Պօլսիս։

Կ. Պօլսոյ ազգային երեսփոխանական ժողովն ամսոյս 2ին բացուեցաւ ըստ սովորութեան, և այս բարեպատեհ առիթն ամենա. տէր Ներսէս Ս. Պատրիարք Հայրն ընդարձակ ճառ մի ընթերցաւ յորում ազգային ներկայ կացութիւնն համառօտիւ կընկարագրէ, ընդհանուր ազգին բարոյական և մտաւորական ոչ բարւոք վիճակը յառաջ կըբերէ, նորա դարմանին ծանր դժուարութիւնն գիտնալով՝ երեսփոխանական ժո-

ղովին և ազգային միւս խորհրդոց ուշադրութիւնը յիշեալ կարեւոր դարմանին վերայ՝ կըհրաւիրէ, Սահմանադրութեան վերանորոգութեան մի վերածելը հարկաւոր կըհամարէ և վերջապէս իւր անձնական տկարութիւնը, և Պատրիարքական պարտուց ծանրութիւնը յառաջ բերելով իւր հրաժեշտը կըմատուցանէ հրաւիրելով զկեդրոնական ազգային ընդհանուր ժողովն, որ նոր Պատրիարք մի ընտրելու հոգ տանի, և այլն և այլն։

Ահաւասիկ Նորին բարձր Սրբազնութեան կարգացած պատուական ատենախօսութեան պատճենն. որուն վերայ ընդհանուր ազգին ծանր ուշադրութիւնն կըհրաւիրեմք։

Տեարք երեսփոխանք Հայոց,

Յամենագորն Աստուած և ի ձեր ազգասիրութիւնն ապաստան լի յուսով կըբանամ այսօր Ազգային ժողովը, մաղթելով որ ձեր փորձառութեամբն ու ջանիւք, օրինապահութեամբ և միաբան ազգասիրութեամբ արդիւնաւորագոյն լինի ներկայ շրջանն։

Ազգային գործերն վարչութեան համարատուութեամբ ձեզ պիտի յայտնուին։ ձեր իմաստութեամբն պիտի կշռէք և գնահատէք զանոնք։

Այժմէն կարող եմ ըսել թէ յարաբերութեց և ժողովոց կանոնաւորութեան և գործոց կարգադրութեան համար ոչ ձեր կողմանէ և ոչ մեր ու ժողովոց և խորհրդոց կողմանէ աշխատութիւն և ջանք չպակսեցան։ Գաւառացի ազգայնոց կալուածական խնդիրներն որ մեր նախորդներէն ժառանգած էինք, Բ. Դրան մատուցուելով յուսադրիչ խոստումներ տրուեցան։ Բազումք ի կուսակալաց մեր մտերմական գրութիւններն ուշադրութեան առնելով՝ բաւական գործեր կատարել բարեհաճեցան։

Ազգային երեւոյթն երկու բարերաւոց, որ հին պարտքը վճարեցին, և զորս ձեր շնորհակալութեան քուէիւք մեծարեցիք, շնորհիւ ձեր քուէարկած հանգանակութեան օրինաց, նա մանաւանդ շնորհիւ ամեն ազգայնոց երբ ըստ օրինաց փութան իրենց պարտք կատարել, յուսամ որ գոհացուցիչ վիճակ մը կառնու։ Ձեզ ներկայանալի տարեկան պիտոճէնով պիտի տեսնէք զայս և ըստ այնմ դատէք։

Տեարք երեսփոխանք,

Խորին և երախտագիտական շնորհակալութիւն կըմատուցանեմ ձեզ և ինձ գործակից ժողովոց և խորհրդոց այն վստահութեան համար որով պատուեցիք զիս դուք և նոքա, զի գիտեմ որ ես անարժան էի ատոր, քանզի իմ պակասութիւններն և սխալներն ամենէն աւելի ինձ յայտնի են։ Ազգը գոհ ընելու համար աշխատելու կամք չպակսիլ ինձմէ, բայց գլխաւոր բան մը կըպակսի, առանց որոյ անկարելի է յարատեւութեամբ գործել ընդ ծանր պատասխանատուութեամբ, այն է կատարեալ առողջութիւն։

Անցեալ տարի այս օրերն էր զիս Պատրիարք ընտրեցիք։ աղաչեցի զձեզ որ արժանաւորագոյն մը բարձրացնէք այս աթոռին վրայ։ չուզեցիք ըսել և ես հնազանդութեան փորձը ցցուցի։ Այսօր իրաւունք ունիմ թախանձագին պաղատիլ ձեզ բաւական համարեցէք և հաճեցէք փութով ուրիշ մը ընտրելու փոխանակ իմ։ ես պատրաստ եմ իբր մին ի վարդապետաց ազգիս իմովանն ծառայել ինչպէս յառաջ։

Պատրիարք Ազգին ամենէն զօրաւոր գործին պէտք է ըլլայ։ ես մայած գործիք մ'եմ, առողջ միտք յառողջ մարմնի, կըսէ հին առածը։

Ճշմարիտը ըսելով գլուխս թմրած է և մտայ կորով չէ մնայած յիս քանզի ամեն ատեններն աւելի փափուկ է այս ժամանակս։ ուստի և մեծ ու հզօր հանճարով գլխու և յոյժ լայն և գիւմացկուն սրտի գործ է ներկայ Պատրիարքութիւնը։ զայս կանխաւ գիտէի և կզգամայսօր, բայց ոյժ չունիմ սովակալու։ Արիւթիւնն, համբերութիւնն, եռանդեան զսպումն, շրջաշայտութիւնն, յարած ամարթնութիւնն, ի ժաման և

տարածամու վաղվազումն, կրակի վրայ շիջու-
ցանոց չուր, անկենդանութեան վրայ բորբո-
քիչ հուր, լոյս, հոգի, սէր, խաղաղութիւն,
ծեր, տղայ, դեղ, դարման, մխիթարութիւն,
օրինակ բարեաց, միով բանիւ ամենայն ինչ է
Պատրիարքը:

Ուրեմն կըխնդրեմ ե. կըպաղատիմ, բնորե-
ցէք արժանաւորագոյն մը, որ գոնէ վտրք ի
շատէ այս հանգամանքներն ունենայ:

Ձի մեք պարտիմք անդու անդադար բայց
լուրջ և հանդարտ կերպով աշխատիլ յառաջ
գիմելու: Գիտնալու ենք որ անհուն պիտոյք
ունինք լեցնելու: մեր բարոյական, մտաւորա-
կան և նիւթական վիճակաց բարեփոխումն անբա-
զոհողութեանց պէտք ունի: Մենք եկեղեցի-
ներ, դպրոցներ, հիւանդանոցներ ունինք. սա-
կայն մեր այս ազգային հաստատութիւնք մեծ-
ամեծ բարեկարգութեանց և անոնց առաջն-
ութիւնքն մեծ ջանք կարօտ են:

Ուսումը տարածելու մեծամեծ ջանքեր ընե-
լու ենք: զի առկաւին տգիտութիւնը իւր ան-
բաժանելի ընկեր թշուառութեամբ մեծամեծ
նախնիներ կըգործէ շատ տեղեր և գրեթէ ա-
մեն տեղ: Ազգային դատարարականութիւնը իւր
խանձարոց մէջն է տակաւին, թէ և ուսումնա-
րաններ ունինք: Եկեղեցականաց բարեկարգու-
թիւնն և նուիրապետական դատակարգութիւնը
որ հոգին է եկեղեցականութեան, տակաւին
մեծ ճգնաց կըկարօտին, թէ և ուսեալ, բարե-
կիրթ, լեզուագէտ և սրբակրօն եկեղեցական-
ներ ունինք:

Ունինք ազգային Սահմանադրութիւն, օրի-
նաւորապէս ըստ Սահմանադրութեան բնորեալ
ժողովներ, Գաւառական ժողովներ, կրօնական
և ֆաղաքական ժողովներ: Ուսումնական, Տն-
տեսական, Երեմիոյ խորհուրդներ և այլն, թէ
այստեղ և թէ դաւանները: բայց դեռ բեղմ-
նաւոր արգիւնքներ տեսնելէ հեռու եմք:

Ունինք, փառք Աստուծոյ, ողորմած դրամա-
տէրներ, հարուստ և վեհանձն վաճառականներ,
հանճարաւոր և ազգին պատիւ բերող անհատ-
ներ: սակայն անհամար ընտանիք, և երիտա-
սարդ անձինք, թէ աստ և թէ ի դաւառս,
անգործութեամբ և նորա հետեւանք դաւն ազ-
բատութեամբ կըտուայտին, և դեռ չեմք կա-
րողացած ընկերութիւններ, գործարաններ,
արհեստանոցներ կազմել, կանգնել, որպէսզի
գործ և կեանք մատակարարենք այդ տառա-
պելոց: Թէ և պէտք չէ մոռնալ որ այս տոր-
ուան սովէն նեղեալներուն ոչ սակաւ նպաստա-
մատոյց եղան վեհանձն ազգայինք: Ժամանա-
կիս բերմունքն և ազգային պահանջմունքն
խիստ շատ են: Պէտք չէ յաւակնիմք թէ մեր
պարտքերն կատարած եմք, զի ամենուս բրածն
մէկտեղելով անհուն պիտոյից հետ բաղդատ-
մամբ անշնան և անշնանքի բան մը կըգտնեմք:
Սակայն և ոչ ներքի է պղերգութեամբ և յու-
սահատութեամբ ձեռնմխի լինիլ: անդադար
աշխատելու եմք, բայց խոհմութեամբ, և
գիտնալու եմք որ ամեն բան իսկայն միատեղ
չենք կրնար կատարել: բարձր գիւղէ մը ազգա-
յին ընդարձակածաւալ անմշակ դաշտը տեսնել
մէկ ակնթարթի մէջ կարելի է: սակայն հոն
արշաւել, քննել, մշակել, անոր ժեռուտ, քա-
րուտ, մաքառուտ, ճախճախուտ տեղերն ար-
գաւանդահող ընելն հարկաւ կատարելուցն
գործիքներու, ապահով միջոցներու, բազում
բնորոշ և երկարատեւ ժամանակաց կըկարօտի:
քանզի գիտէք թէ արձակ ընդարձակ չէ մեր
քննացած ճանապարհը: Թէ ինչ արգելքներ,
քանի քանի զօրաւոր շահերու ընդհարումներ
և այդ սաստիկ ընդհարումներէն ինչ փրուե-
լու վտանգներ կան հոն: ուստի մեր գործը կա-
նոնաւոր յարաւանութեամբ և ոչ յախուռն ա-
ճապարանօք յառաջ վարելու ենք:

Գիտէք որ անհամար վերքեր ունինք բուժե-
լու և ասոնց դէմ անհամար տեսական սպեղա-
նիք: սակայն գիտէք նաև որ ասոնցմէ ազդո-
ղագոյնը որոշելն է գործը: զի այս երկիրը՝ մա-
նաւանց տեսականին և գործնականին մէջ ան-
հուն տարբերութիւն կայ: հաստու գործիքին՝
սողողազոյն դեղին ընտրութիւնը՝ գործոյ և
փորձոյ արդիւնքն պիտի լինի: իմ գլխաւոր մէկ
երկիւս սա է որ չըլլայ թէ ի խնդիր լաւագու-
նին լաւ կորնցնեմք: Մեր ծրագիրը կամ յա-
տակագիծն պէտք է լինի աննուաճելի փափաք
դէպի յառաջագիմելութիւն իրական: վաղվազ-
կոտ և խիզախ յանդգնութենէ և մեռելատիպ
թմրութենէ միանգամայն հաւատարապէս հե-
ռանալ, առանց ժողորի ժամառժամդէպի լա-
ւագոյնը նկրտիլ: Մեր ազգին քաղաքականու-
թիւնը այսպէս կըհասկնամ: զգուշաւոր, չըջա-
հայեաց, խոհեմ արիւթիւն: ձեռքերնիս ու-
նիցածնիս վրայ չտալով վատտակի ետեւէ ըլլալ:

միշտ գործել առաւել քան թէ խօսիլ, և ներ-
կային աննպատակ գրգռութիւններէն խուսե-
լով ապագայն չմեռցնել, հրազայր իղձերն ան-
տեսել, հասարակաց ուղղախոհ կարծիք, թուիք
տարածել, զի այն բաներն որոս մենք չեմք կա-
րող այսօր յարգիւնս ամել, հասարակաց բանա-
վարութիւնը լուսաւորութեամբ կարող է որ մը հը-
րաշակերտել: մեր սերտ միութեամբն մեր մէջ
ուղղային ոգին անխափանցելի և անխոցելի պա-
հել: քաղաքահամայն փափուկ պտուղի մը պէս,
որ խիտ և կարծր կեղեւով շուրջ պատեալ ան-
վիթար կըմնայ արտաքին փոփոխական օդոյ ազ-
դեցութենէն:

Այժմ հասկցած էք դուք, Տեառք երեսփո-
խանք, որ մեր այս պահպանակը, ուղեցոյցը և
այլն, չնորհիւ Օսմանեան պետութեան մեր ազ-
գային Սահմանադրութիւնն է՝ պատշաճ վերա-
քննութեամբ հանդերձ:

Օն ուրեմն ժամ է արդ, նոր Պատրիարքի
ընտրութեան հետ ձեր օրակարգին մէջէն ծե-
րագոյն և ձեր նոր չըջանին մէջէն կարեւոր և ա-
ռաջին դատած խնդիրն լուծեցէք: աններելի
է այլ ևս յապաղեցնել սորա լուծումը: այս
հնգետանամեայ փորձը և ձեր դիւանին վրայ
գտնուած շատ մը գիտողութիւններ և ծրագիր-
ներ զձեզ լուսաւորելով շուտով վախճան պիտի
տայք անշուշտ այս գործոյն: Հարկ չէ ըսել թէ
կանոնը որչափ պարզութիւնն ստանայ, այնչափ
աւելի գիւրդեմէ կըլլայ:

Պէտք է որ համոզուելով վճռէք թէ գաւառ-
ներու և նոյն իսկ Պոլսոյ մէջ գործադիր ժողով-
ներն, տեսուչ խորհուրդներն սակաւաթիւ ան-
ձինքներէ բաղկացած ըլլան: և գործադիր իշ-
խանութեան միտմնակ ուխտեալ նախագահին
արտօնութիւն տայք անգործագրելի կէտերն
իսկոյն վերաքննութեան ներքակելու:

Տեառք երեսփոխանք,

Հայոց Ժողովուրդը յորիւ ձեր վրայ դրած է
ամեն բան իր պատրիարքէն, ձեզմէ և Սահմա-
նադրութենէն կ'ապաստէ: Ժամը է ձեր և մանա-
ւանդ Պատրիարքին պատասխանատուութիւնը:
և ծանրագոյն պիտի ըլլայ, եթէ իրաց վիճակն
ընդ փոյթ ի նկատի չառնուք, եթէ գրեթէ
միահարկն նոր ուխտ մը չընէք նոր ուղով գոր-
ծելու: զի եթէ Սահմանադրութիւնն ալ փո-
խենք ու մենք զմեզ չ'փոխենք, այսինքն նոր
ոգի, նոր գործունէութիւն, հաստատուն կամք
չառնումք, հագուստը միայն փոխելով ինքը-
ղինք քաղաքակիրթ համարող մարդոց նմանած
կըլլամք:

Ձեր երկրորդ և յոյժ կարեւորագոյն մահու և
կենաց խնդիրն ազգային դատարարականութիւնն
է: Սահմանադրութեան բարիքը պէտք է փայ-
լեցնել, թաղական վարժարաններն և անոնց
մատակարարութիւններն բարւոքելով պիտեմք
ընդարձակելով՝ կեղծոնական վարժարան հա-
տատելով, ուսմանց ծրագիրներն կատարելա-
գործելով, և գաղափարները միացնելու համար
գաւառականութիւնը միակերպելով, նոր երկ-
սեռ նախակրթարաններ, նոր երկրորդական
վարժարաններ բազմացուցանելով, զի ա. գ. դըպ-
րոցներն պիտի բուսցունեն մեզ բարեկիրթ ծը-
նելաւոր մարեր, եկեղեցւոյ արժանաւորագոյն
պաշտօնեայնէր, ազգային ժողովոյ արթուն և
ազգասէր անդամակիցներ, և լուսամիտ, գոր-
ծունեւոր և պատուական և իւր գործը շինելու
կարող ժողովուրդ: Երբ այսպէս բարեկարգ
դպրոցներ, բարեկարգ վանքեր, վարժապետա-
նոցներ, արհեստանոցներ և այլն ունենանք,
երբ Ազգին և տէրութեան պիտանի քաղաքա-
ցիներ սկսին ելնել մեր դպրոցներէն, այն ա-
տեն Սահմանադրութիւնը մեռելով տառ մը
չ'մնալով իւր արդիւնքը ցուցուած և տէրու-
թեան ու ազգին մէկ խիտ պատուական օրի-
նագիրքն եղած կըլլայ: Եւ ձեր անունն ալ ա-
պագայ սերունդէն կորհնուի՝ ոսկեղէն տառե-
րով գրուածութեամբ մեր պատմութեան մէջ:

Երեսփոխանք տեառք,

Պէտք է յիշէք նաև որ այսօր հնգետասանամեայ
Սահմանադրութեան տարեդարձի ամսոյս երկ-
րորդ օրը այս ժողովոյս բացման տոնն՝ այս հան-
գիտաւոր վայրկեանի մեր ամենուս պարտքն է
բարեբաւարի երկայն աւուրս մաղթել մեր օ-
գոստափառ կայսեր, որոյ հովանաւորութեամբ
մեր կրօնը կըպաշտեմք, մեր լեզուն կըմշակենք,
մեր տղայքը ազգային ոգեւով կըկիրթենք ու ե-
կեղեցւոյ և ազգին գործերն կըվարենք ըստ
Սահմանադրութեան: օսմանեան ղեկավարաց
հովանին բարիք մ'եղած է մեր ազգին: կեցցէ
նուրմն մեր օգոստափառ ինքնակալն Սուլթան
Ապաիւլ Ալիզ խան:

Վերջացնելով խօսքս, զՁեզ տեառք երեսփո-
խանք, Աստուածային պաշտպանութեան յանձ-
նելով, կըմաղթեմ որ իմաստութիւն Հօր Յիսուս

բանն Աստուծոյ հաճեցնի վարել Ձեր բանալա-
րութիւնը յուղիղ և յօգտակարն, և Հոգին
Սուրբ հոգի սիրոյ, հանճարոյ և խորհրդոյ և
միութեան սաւառներով ձեր մտաց վրայ, տաճ
և լուսաւորէ ձեր խորհուրդներն այժմ և միշտ
և յաւիտեանս, ամէն:

Իզմիր, 12 Մայիս 1873:

Յարգոյ խմբագիր Ալաշայ՝ լրագրոյն:

Յետագայ յօդուածս ձեր պատուական լրա-
գրոյն մէջ հիւրընկալելու հաճութիւններդ խնդ-
րելով՝ կաղաչեմ որ իմ շնորհակալեացս հաւաս-
տիքը կանխաւ ընդունելու բարեհաճիք:

Արեւելեան Մամուլ «Հայք կ'աւելնան, թէ
կըպակսին» վերնագրով յօդուած մը գրած էր,
որմէ իզմիրի վիճակագրութեան վերաբերեալ
հաշիւներուն համար միայն յայտնի սխալ ենք
սած էի: Արեւելեան Մամուլ կըպատասխանէ:

բայց ներուի ինձ ըսել որ խնդիրը ընդլայնելու
հարկ չկար: Թէպէտե իրաւունք ունի ըսելու
որ մեր ազգին վիճակագրական տեղեկութիւնը
ներք թերի են և անստոյգ, թէ ընդհանուր
Հայոց թիւն որչափ է՝ չ'գիտենք, բայց ասոնք
զատ խնդիրներ են: Նոյնպէս կրնէ թէ այս
մասին հաւանականութեան, տնտեսական քանի
մը սկզբանց համեմատ, և Հայոց նիւթական
կացութենէ դատելով կարող ենք միայն եզրա-
կացութիւն մը հանել անոնց նուազելը հաստա-
տելու համար: Լաւ, բայց իր սոյն եզրակացու-
թիւնը հաստատելու համար Ձմիւռնից Հայերը
վերջին տառն տարուան մէջ գրեթէ կիսովին
պակսեր են ըսելով օրինակ կըբերէ, և որով-
հետեւ ասիկա յայտնի սխալ մ'է: ուստի եթէ
իր հանած եզրակացութենէն ուրիշ եզրակացու-
թիւն մը հանել ներքի է, կըսեմ թէ մեծա-
Մամուրեանն իզմիրի բնակիչ, միանգամայն և
խմբագիր լինելով՝ քանի որ իր բնակած քաղա-
քին ազգային վիճակագրութեան վրայ որոշեալ
ճշմարտանման գաղափար չ'ունի, ինչպէս կրնայ
ընդհանուր Հայոց նկատմամբ ըսել «կարող ենք
միայն եզրակացութիւն մը հանել անոնց նուա-
զելը հաստատելու համար»: այս կերպով միթէ
իր միւս գիտողութեանց ճշտութեան վրայ ալ
կասկածելու տեղի տուած չ'ըլլար: Արեւելեան
Մամուլն կ'ըսէ որ «Ալաշայ» նամակագիր Հայն
որչափ որ ազգասիրութենէ չարժեալ կըփութայ
մեր սխալած լինելը նշանակել, չ'հաճիր մեղի ու-

ղիղը ցոյց տալ և ըստ այնմ մեր գրածն չտ-
կենք»: Այո՛ բայց ինք իր սխալը շտկելու համար
ինձմէ աւելի ձեռնհաս և կարող ըլլալուն համար
զոնց ըրած էի: իմ գիտածս այս է որ եթէ
10 տարի առաջ 2200 ուրու Հայ կար, ինչպէս որ
Արեւելեան Մամուլ կ'ըսէ, այսօր ի բայ առեալ
պանդուխտները, այս թիւէն աւելի են քանթէ
պակաս: Գալով իսկ մեր յօդուածին հիմնական
սկզբունքին վրայ բոլորովին լուռութիւն կ'պահէ՝
խօսքին, ասիկա յիշելը անգամ աւելորդ էր,
վանդի վերը յայտնեցի և ինքն ալ իր պատաս-
խանին մէջ կըխոստովանի թէ իմ խօսքս միայն
իզմիրի Հայոց վիճակագրութեան կըվերաբերէր՝
միւնոյն ժամանակ ես ալ կըխոստովանիմ որ
տնտեսական սկզբանց և ընդհանուր Հայոց նիւ-
թական կացութեան վրայ տեղեկութիւն չ'ու-
նենալուս համար յանդգնութիւն էր անշուշտ
եթէ կարողութենէս վեր խնդիրներու ձեռնա-
մուխ ըլլայի:

Արեւելեան Մամուլն կըսէ որ «և մեք պաշտօ-
նական աղբիւրէ առնելով վեր ի վերոյ գրած
էիւք որ այժմ քաղաքիս մէջ 1200 Հայք կըբա-
նուին արու: միայն մուրցեր էիւք նշանակել որ
այս թիւը չ'պարունակէր նախ՝ օտար տէրու-
թեանց Հայ հպատակներն, երկրորդ՝ դրեցի
Հայերը», և աւելի վարք թէ «միայն եթէ օտար
հպատակ Հայերն և պանդուխտներն յաւելունք
թերեւս այս գումարը 1600ի հասնի: Արեւելեան
Մամուլն նորէն կըխալի, վանդի իզմիրի ազգ-
այինները արու և էգ գոնէ 5000 հօգի կրնանք
հաշուել ի բացառեալ պանդուխտները: և ա-
սիկա գիւրդութեամբ կրնայ ստուգուիլ քահա-
նայից դատուն ծխական տուամբներէն, և յու-
սամ որ իմ նշանակած սոյն հաւանականագոյն
թիւն՝ աւելի շիտակ երևի ընթերցողաց քանթէ
մեծա: Մամուրեանի պաշտօնական աղբիւրէ ա-

առած տեղեկութիւնը, որ կարելի է մասնաւոր
նպատակով տրուած բոլոր իրեն: Աւելորդ չեմ
հաշուել յիշելը որ ասկէ առաջ Արշալոյսն էս բնիկ
և պանդուխտ ազգայինները մէկտեղ առնելով
կարծեմ 6000 հոգի հաշուած էր քաղաքիս Հայ
բնակչաց թիւը:

Համաձայն եմ Արեւելեան Մամուլի, որ մեր յե-
տադիր իմութեան ներքին պատճառները հետա-
քոտելով միայն կարող ենք անոնց դարման բե-
րել, և չէթէ մեր ցաւերը ծածկելով և ազգա-
կենսական անհաւաստութիւնը գոռելով: Շիտակ է բ-
նութիւնը և բոլորովին կրնաւ ընդհատուիլ: Բայց անուշագիր
և վերջին վերջի դիտողութիւններով ազգին ընդ-
հարութեան յուսահատութիւն պատճառներն
այլ ազգին վիճակին դարման տանել չէ կարծեմ:
Մանկի այլ է ազգային զեղծումները և յետա-
դիր իմութեան պատճառները փնտռել, գտնել և
հաշակելը, (որ խմբագրի մը նուիրական պարտա-
ւոր է), և հետեւեալ որ եթէ այնպէս շարունա-
կենք, անոնց շարաշուք, ազգ եցութիւնները
վաղ կամ անաղան ազգ երկու պիտի կըրէ, և
այլ է գրել որ վերջին տասն տարուան մէջ 2200
արու ազգայնոցմէ, այսինքն հոգիւ թէ 1200
հոգի մնացած է, և կամ վերջէն նոյն թիւը
պահուի խաներով մէկտեղ 1600ի վերածելը:
Խանդի բացուած վերքը դարձեալ խիստ մեծ
և յուսահատական կ'ըլլայ: Մեծա. Մամուլեանն
արտահայտելով կըսէ որ «Արեւելեան Մամուլ» որ
սովոր չէ ամեն ինչ վարդազոյն տեսնել, այս
գրութեան կրճատելի օգտակար լինելու յուսով»:
Ասկայն և ինձ ներուի ըսել որ ամեն ինչ սե և
սխալ տեսնելու և նկարագրելու գրութեան
հետեւին ալ փնտաւար և վնասեցուցիչ իրո-
ւորութիւն մ'է: Ամեն ինչ իր բնական գունով
և պարզութեամբ նկարագրելու գրութիւնը
սենէ օրինաւոր և արդարն է:

Մնամ ազգիս յառաջդիմութեան ճշմարիտ
նախաձեռնողի:

ՆՈՅՆ ՀԱՅՔ

Թիֆլիզի ՄԵԱԿ լրագրոյն գրին 'ի կարկաթայե
հետեւեալ նամակն, որ զանազան տեղեկու-
թիւն պարունակէ 'ի վերայ Հայոց բնակելոց 'ի
Հնդկաստան. տեղեկութիւնք' որք թէ և ուշա-
դուր թեան արժանի են, բայց գուցէ և սրբա-
գրութեան կարօտ՝ ըստ մասանց ունանց:

ՆԱՄԱԿ ԿԱԼԿԱՌԱՅԻՑ

Հնդկաստանի Հայ ազգաբնակչութեան գրու-
թիւնն այժմ ոչ այնքան նախանձելի է: Մի ժա-
մանակ, անդիւրացող տիրապետութիւնից առաջ
Հայերը, օգուտ քաղելով տեղային Հնդկիկների
միամտութիւնից և երկրի բնական ճոխութիւնից
ձեռք էին ձգել այդ աշխարհի համարեա բոլոր
հարստութիւնքը: Նրանց վաճառականութիւնը
խիստ լայն ասպարէզ էր բացել Հնդկաստանից
մինչև Արևմտեան, Ճապոնիայ և Եւրոպայ: Իսկ
երբ յայտնուեցան անդիւրացիքը, Հայերը սկսան
հետզհետէ տեղի տալ նրանց, մինչև վերջապէս
այս տուին իրանց ասպարէզից:

Իսկ այդ չեմ վերաբերում այն հանգամանքին,
որպէս ունանք կարծում են, թէ հայերը քաղա-
քակրթութեան ունելի ստոր աստիճանի վերայ
կանգնած լինելով քան թէ անգլիացիքը, չկա-
րողացան նրանց հետ ազատ մրցութիւն անել:
Այդ թէ և մասամբ իրաւացի է, բայց գլխաւոր
պատճառը հայերի անկման պէտք է որոնել նը-
րանց բնաւորութեան մէջ: Հայը չէ սիրում իւր
արեւան ազգերի հետ կեանքի մէջ ներգաղնա-
ւորար ընթանալ: Նա կամ պէտք է հարստա-
պէս, կողոպտէ և մինչև վերջին չափիկը խէ-
տրանից: Իսկ եթէ 'հակառակորդի մէջ ուժ-
այ և չափողունց այդ պէտք է ենթարկուէ
այն և զոհէ իւր բոլոր արժանաւորութիւններ
Որպէս առաջինի մէջ մինչև ծայրայեղու-
թեան հասած անգութ է նա, նոյնպէս վերջինի
մէջ չափով ստոր և փոքրոգի է:

Հայը իր մէջ չա երկու ծայրայեղ կէտերի
միջև ընկած է: Իւր ժամանակ նա հարստահա-
ր էր, իւր ժամանակ, ոյժ մ'իւր ստրկայած է ան-
հաւատարմ: Իսկ այդ ստրկութիւնը խլում է նրա
հասկանալի շատ զոհեր: Իւր տիրապետող
հոգի բնաւոր համար, նա սկսել է խօսել
զայդ, իւր զաւակները կըթում է նրանց

ուսումնարաններում, իւր դեղեցիկ ազնիւները
տալիս է նրանց որդիներին: Իւր տան և ընտա-
նիքի մէջ մտցրել է նա անդիւրացիական ձեւեր և սո-
վորութիւններ, և այդպէսով, նա օր ըստ օրէ
հեռանում է իւր ազգային անանձնութիւննե-
րից և հետեւապէս հայութիւնից:

Այդ է իսկական պատճառը, որ մի ժամանակ
մօտ 20,000 Հայ բնակիչ ունեցող Հնդկաստանը,
այժմ ունի ընդամենը 350 ընտանիք(1): Յիշեալ
թիւի մէջ, բացի մի քանի հարուստ տներից,
մնացածները համարեա աղքատներ են և ապ-
րում են եկեղեցիներից ստացած ողորմութիւ-
նով: Այստեղի հայերը, որպէս լուծմ եմ, մի
ժամանակ կարգադրած են եղել իրանց մէջ՝ իւ-
րաքանչիւր գուրու տարած և ներս բերած ապ-
րանքի հակից նուիրել եկեղեցիներին մի որոշ-
եալ արծաթ, և այդպէսով եկեղեցիքը հարջա-
տանում են, և նոյն արծաթը այժմ կերակուում
է մի ժամանակ հարուստ եղած վաճառականնե-
րին: Այդպէս է Հայ վաճառականի վիճակը:
Երբ նրա փողը ձեռքից դնաց, նա դառնում է
մոռացիւն: Երբ վերջին կեանքի մէջ ապրուստ
չահելու համար մի այլ գործի ընդունակ չէ:

Իրանց բոլոր ջանքը վաճառականութեան
տուած, հայերը այստեղ արհեստների և երկրա-
գործութեան աւելի ուշադրութիւն դարձրած
չեն եղել: Այդ ձեռքերը անցել են հնդկիկների
ձեռքը: Եւ հայը հնդկիկի հետ ևս մրցութիւն
անել չէ կարողանում՝ արհեստի և երկրագոր-
ծութեան մէջ, որովհետեւ նա իւր կատարելա-
գործութիւնով յիշեալ պարագմունքներում չէ
գերազանցում հնդկից: Բացի դորանից հնդկիկի
կեանքը և ապրուստը այնքան քիչ պէտքերի
կարօտ է, որ նա կարող է միշտ իւր աշխատու-
թիւնը և արդիւնաբերութիւնը էժան գնահա-
տել: Բրնձից եփուած պարզ կերակուր՝ նրա
ամենօրեայ սնունդն է, հասարակ սպիտակ կը-
տուից մի սփածանելիք՝ նրա հագուստն է: Ե-
ղեգներից հիւսած փոքրիկ տաղափար՝ նրա պա-
լատն է: Հնդկին համեստ լինել իւր անտեսու-
թեան մէջ ստիպելու է նա ոչ միայն նրա սովո-
րութիւնները, այլ բնութիւնը, երկրի կլիման
և նրա կրօնքը: Հնդկի մեծ ծախսերն փնտմեն
իւր քուրմերին և մեհեաններին, դրանք ևս օր
բաւ օրէ սուղապէս վերադառնում են:

Իսկ Հայը չէ կարող ոչ հնդկի նման ուտել, ոչ
նրա նման հագնել և ոչ նրա տաղաւարի մէջն
տալել: Հայի կեանքի պայմանները աւելի շատ
ծախսերի կարօտ են: Ուրեմն նա չէ կարող իւր
պատրաստած կոշիկը այն գնով վաճառել, ինչ
գնով տալիս է հնդկի: Որովհետեւ հնդկի մի
փոքր վաստակով ապրել կարող է. իսկ հայը չէ
կարող:

Հային, որպէս ճերմակ կաշի ունեցող մար-
դուն, մշակութիւնով և ստոր պարագմունքնե-
րով գրաւուիլ ընդունուած չէ, որպէս հնդկի-
ների գործ: Բացի դորանից, երկրի մէջ տիրող
ստրկութեան պատճառով աշխատութեան վար-
ձը այնքան չիլին է (10 կօպէկ) որ հային անկա-
րելի է նրանով ապրել: Իսկ հնդկի օրական 10
կօպէկ ստանալով, կարող է բացի ապրելուց մի
բան ևս վաստակ թողնել:

Չնայելով ապրուստի այդպիսի դժուարու-
թիւններին, Պարսկաստանի վերջին սովից յե-
տոյ, մի մեծ հոսանք Սպահանց հայերի թափ-
ուեցան այստեղ և ապրում են տեղային հար-
ուստների ողորմութիւններով:

Հայերը կարկաթայում միայն ունին մի ճեմա-
րան, այն ևս անկարգ գրութեան մէջ: Օրիորդ
դաց ուսումնարաններ ոչ մի տեղ չէք տեսնի:
Հայ ազնիւները (ի հարկէ մեծատունների) սովո-
րում են անգլիացաց զպրոցներում: Եկեղեցի
ամեն տեղ ունեն, որտեղ որ բնակութիւն ու-
նեն հայերը: Քահանայները ուղարկվում են
Սպահանի վիճակից 3—4 տարի ժամանակով:

(1) Կալիպարայում 150 տուն: Դարպայում 30: Բան-
գունի մէջ 30: Սինգափորում 40: Բատալիայի մէջ
50: Զավայի մէջ 36: Բոմբայի մէջ 12: Չիկալայի մէջ 2:
Մի քանի քաղաքներում բոլորովին սպառուել են,
որպէս Սպարայի մէջ մեծաւ միայն Հայոց հոյակապ
եկեղեցին և գերեզմանատունը:

Յայտնի բան է, այդպիսի քահանայները, որպէս
ժամանակակից վարձկաններ, մտածում են ա-
ւելի իւրեանց նիւթականի մասին:

Մերոյ թաղիւթեանցի ժամանակ ծաղկած
տպարանի և լրագրութեան հետքն անգամ չէ
մնացել: Առհասարակ այստեղի հայերի մէջ տի-
րում է անգլիականութիւնը և մի առաջն անտար-
բերութիւն դէպի այն ամենը, ինչ որ ազգային
է, ինչ որ հայկական է: Իսկ դորա վախճանը
ես այսօրից կարող եմ մարգարէանալ, որ մի
ժամանակ ճանապարհորդը կըտեսնէ Գանգէսի
ափերի վերայ լայնատարած գերեզմանատներ,
դատարկուած եկեղեցիներ, ահագին պալատ-
ների փլատակներ և նրան կասեն՝ այստեղ Հա-
յեր էին բնակվում, իսկ այժմ չկան:

—Վերջինեալ լրագրոյն մէջ կընթեռնուիք
նաև զհետեւեալ յօդուածն:

«Բագուէն գրում են թէ՝ հաստատ աղբիւրից
իմացանք որ՝ մի քանի անձինք հրաւիրել են
«Հայկական աշխարհի» խմբագիր Հ. Խորէն Սի-
մոնէին Բագու: Արժա: հայրիկը համաձայնվել
է: Միայն մի քանի պայմաններ է առաջարկել,
որոնք հրաւիրողները յօժարութեամբ ընդունել
են: Այս լուրը մեծ ուրախութիւն է պատճա-
ռել առաւելապէս Հայ ուսանողներին»:

Սիրելի է մեզ յուսալ թէ արժա: Խորէն վար-
դապետ Սիմոնէին 'ի Բագու երթալն՝ ար-
դիւնաւոր պիտի լինի ոչ միայն 'ի մասին գրագի-
տական յառաջդիմութեան, այլև քրիստոնէ-
ավայել եղբայրութեան զարգացման նկատ-
մամբ: Քանզի երևանի և Շուշիի մէջ՝ լսածուս
նայելով, յիշեալ ուսումնական խմբագիր վար-
դապետին ներկայութիւնն, դժբաղդաբար,
ազգային ցաւալի երկպառակութեանց առիթ
եղած է: Մինչդեռ հեղ և խոնարհ Յիսուսին ա-
շակերտի մը գլխաւոր պարտքն է Աւետարանա-
կան սէրը քարոզել ուր որ երթայ: Վանքի ա-
ռանց սիրոյ չիք ազգային յառաջդիմութիւն,
ոչ ուսումնասիրական և ոչ բարոյական:

ՅԱՄԱՐԱՍԱՆԷ (Ռուսաստան) վեհանձնական
ներողամտութեամբ գրին մեզ 'ի մասին Արշա-
լոյս Արշալոյսն զհետեւեալ տողան. «Գործ իբրեւ
քաջակերութիւն տկար վաստակոց մերոց, շնոր-
հակալու մոռք ընդունիմք»:

«Ուրախութեամբ սրտի և գոհունակութեամբ
հաղորդ գտանիմք վաստակոց ձերոց՝ յոյժ ախոր-
ժանօք ընթեռնելով զլրագիրն՝ ձեռք աշխատա-
սիրեալ և տպագրեալ: Դի նորին միջոցաւ հոգե-
զուարճ բերկրանօք յաճեալ ընդ ոլորտս տիե-
զերաց, հմտանամք և զբոսնումք վայելչանալով
պէսպէս հանգամանաց ծանօթութեամբք հե-
ռաւոր վայրաց՝ արքունեաց, քաղաքական վար-
չութեանց և այլոց և այլոց, այնպէս թէ՝ մեք
լինքնին անձամբ անձին չըլադայեմք 'ի պատ-
ուական քաղաքս Եւրոպայի, Ասիոյ և այլ հեռա-
ւոր տեղեաց: Ուստի 'ի բոլոր սրտէ գովելով
զբազմամեայ զանխոնջ աշխատութիւն ձեր,
զանկեղծ շնորհակալիս մեր մատուցանեմք ձեզ»:

Կ. Պօլսոյ ազգային լրագիրներէն կիմանամք
թէ Մեծին Բրիտանիոյ դեսպան սըր Հէնրի Է-
լիթը, ընկերութեամբ իւր առաջին թարգմա-
նին, ամսիս 3ին բարեհաճեր է այցելութեան
երթալ մեր ամենա. Ս. Պատրիարք Հօր: Երոյ
հետ մի ժամու չափ տեսակցութիւն ըրեր է:

—Յունաց Կ. Պօլսոյ ամենա. տէր Յովակիմ Ս.
Պատրիարքն՝ ընկերութեամբ քանի մը եպիսկո-
պոսաց և վարդապետաց, ամսիս 4ին կիրակի
օրն այցելութեան գնացեր է մեր Ս. Պատրիարք
Հօր: Երբմէ արժանաւոր յարգանք ընդունուե-
ր է, Յիշեալ Ի. Բուսնիքօս Պատրիարքն՝ մեկնելու
ժամանակն 'ի մայր եկեղեցին մտնելով, առաջի
սուրբ սեղանոյն երկրպագութիւն ընելէ՝ ետեւ
'ի ներկայութեան բաղմամբ Հայ և Յոյն ժո-
ղովրդոց յունարէն լեզուաւ ճառ մի կարդացեր
և յետ այնորիկ մեկնել է:

Այս ճառին հայերէն թարգմանութիւնն (որ
քրիստոնէական եղբայրութեան ռ. Հայ և Յոյն
եկեղեցեաց միութեան խոգրոյն կըվերաբերի),
մեր յաջորդ թուով պիտի հրատարակեմք 'ի
տեղեկութիւն մեր հեռաւոր ընթերցողաց:

—Քաղաքիս մէջ հաստատուել վաճառեան բարեպաշտ ընկերութիւնն, որոյ նպատակն է Զմիւռնոյ կեղեցեաց ձայնաւոր դպիրներ պատ-
րաստել և զանոնք կրթել 'ի կանոնաւոր և 'ի քաղցր ժամերգութիւն, վաճառեան ընկերու-
թիւնն, կըսեմք, իւր տարեկան ելեմուտը հրա-
տարակեց. որ կըսուի 1874 Ապրիլի 1էն մինչե
ցլերը Մարտի ներկայ տարւոյս :

Յիշեալ ընկերութեան մուտքը՝ օսմանեան լի-
ւան 100 զուրուշ հաշուելով, 13,475ի հասեր է.
իսկ ելքը՝ 17,927ի. ըսել է որ 4452 զուրուշ բաց
մի կըմնայ : Բայց որովհետեւ վաճառեան ընկե-
րութիւնն ժողովրդեան վստահութիւնն լիովին
կըվայելէ, քաջայայտ եմք թէ դալ տարւոյն
չըլանին մէջ, բաժանորդաց թիւն պիտի աւել-
նայ, և ընկերութեան բարեպաշտական ջանքն
ևս առաւել արդիւնաւոր պիտի լինին :

—Զմիւռնոյ Անձնուէր ընկերութիւնն ևս իւր
երկամեայ ելեմուտից հաշուեցուցակն հրատարա-
կեց. յորմէ կըտեսնուի թէ երկուց ամաց մէջ,
(սկսեալ 'ի Մայիսէ 1873 մինչե ցլերը Ապրիլի
1875) յիշեալ ընկերութեան եկամուտն 6544
զուրուշ եղեր է և ծախքն 4740. ուստի 1804
զուրուշ աւելորդ գումար մի կըմնայ :

Յայտնի է թէ Անձնուէր ընկերութեան նպա-
տակն՝ աղքատ տղայոց և չափահաս կարօտ ան-
ձանց հայերէն և ուրիշ պիտանի ուսմանը սով-
րեցնել է ձրիարար : Ուստի այսպիսի ազգասի-
րական ջանքի՝ ըստ կարեաց, նպատաստուոյց
լինել, նուիրական պարտք մի լինելով իւրաքան-
չիւր Հայու համար, կըյուսամք որ ամենքն ալ
այս պարտքը կատարելու չեն դանդաղիր :

ՁԱՆԱՅԱՆ ԵՆԻՐԵՐ

Զմիւռնիս, 17 Մայիս :

Նախորդ Մեծ—Եղարդոս և նահանգիս այժ-
մեան բարեխնամ կուսակալ բարձրա. Հիւսէին
Աքիւր փաշան քանի մը օրէ հետէ 'ի Պոստա դիւլն
Սրարդալեան վեմաշուք Յակոբ Էֆէնտիին
գեղեցիկ ու ընդարձակ ամարանոցը կըգտնուի.
ուր 2—3 չաքաթ պիտի մնայ, կըսեն, նորա
հայկական վեհանձն հիւրասիրութիւնն պատուե-
լու և իւր անձնական տկարութիւնն կատարե-
լապէս դարմանելու համար :

—Քաղաքիս Անգղիոյ հիւպատոստորանն եր-
կուշաթի օրն սովորական հանդիսիւ կատարեց
զտարեդարձն ծննդեան վիթթորիս թագուհի-
ւոյն : Այս բարեպատեհ առթիւ, Անգղիոյ հի-
պատոս մեծաշուք միսոր Բէմպէրպէշ ընկալաւ
դարգական խնդակցութիւնն ազգայնոց իւրոյ,
որպէս և տեղական կառավարութեան շնորհա-
ւորութիւնքն, զորս մեծա. Տիրան Էֆէնտիին
մատոյց նմա 'ի կողմանէ բարձրա. կուսակալին :

—Արտաքին գործոց պաշտօնատան արձանա-
գրութեանց դիւանին տեսուչ (խարիճիէ Էվրաք
միւտիրի) մեծաշուք Զայեան Էլիաս Էֆէնտիին և
իւր տիկինն, երկու չաքաթ աստ 'ի ծոց ընտան-
եաց իւրոց մնալէ ետե՛ւ՝ այսօր աւստրիական շո-
գենաւով կըվերադառնան 'ի Կ. Պօլիս :

—Մեր հայրենակից ուսումնական աղգային-
ներէն մեծարդոյ Գ. Բ. Բաբազեան, որ Զիւլիլի
մէջ վաճառականութեամբ կըգրադի, հինգչաք-
թի առաւօտուն Դանուբի և Կ. Պօլսոյ ճանա-
պարհաւ հասաւ 'ի քաղաքս. ուր քիչ մը ժամա-
նակ մնալոյ զինի, պիտի վերադառնայ յեւրոպա :

—Տեղական գրեթէ բոլոր լրագիրք հրատա-
րակեցին յանցելումն, թէ յոյն չափահաս աղ-
ջիկ մի վաճառեցաւ Պարսիկ վաճառականի մը :
Այս եղելութիւնն բողոքովն սխալ է, ինչպէս
յիշեալ լրագիրք ևս փութացան ծանուցանե-
լու. այլ՝ փոխանակ վաճառման ամուսնութիւն
մի տեղի ունեցած է 'ի մէջ յոյն աղջկան մը և
Պարսիկ հարուստ վաճառականի մը՝ ապառ հա-
ճութեամբ օրորդին և ծնողաց իւրոց, որք
այժմ իրենց փեսային հետ միատեղ կըբնակին
և սիրով ու հանգստութեամբ կապրին :

—Աւսարօ—հունգարիոյ նոր հիւպատոս մեծ-
աշուք Հէրցֆէլտ ասպետն յանցելում շարա-
թու հասաւ 'ի քաղաքս և յաջորդեց մեծա. տը
Շէրցէլ ասպետին, որ՝ ինչպէս յայտնի է, Լոն-

տոնի Աւսարօ—հունգարիոյ հիւպատոստորանին
առեւտրական տեսուչ կարդեալ է :

—Երկուշաբթի առաւօտուն Բուխթայի թա-
ղը Մալթայի մը սպանեալ գտնուեցաւ, որոյ
մարմնոյն վերայ դանակի 13 հարուածք կային :

—Ամենա. տէր Ներսէս Ս. Պատրիարք Հայրն
ամուսյս 13ին փոխադարձ այցելութեան գնացեր
է հռոմէական Հայոց գերա. Պատրիարքին, յոր-
մէ բազում յարգանք ընդունուեր է :

Իզմիր, 14—26 Մայիս 1875

Յարգոյ խմբագիր Արշալուսայ,

Ամուսյս 3ին տպուած Արշալուսին մէջ բարութիւն
ունեցաւ Ն. Բ. Կալլէսի իշխանի՝ Անգղիոյ մեծ
ժողովարանի Մեծ Պատկառելի վարպետ կար-
գուելուն առթիւ, քաղաքիս չորս Անգղիական
ժողովարաններուն տօնախմբած անցրը հրապա-
րակաւ յայտնելու :

Նոյն ստորագրութեան մէջ՝ ըսուած էր որ Ն.
Բարձրութեան հեռագրաւոր մի քաջուած էր :
Ահա՛ այժմ նոյն հեռագրաւորոյն պատասխանը
մասնաւոր նամակաւ մի եկած ըլլալով՝ կընե-
րակեմ թէ առաջնոյն և թէ երկրորդին թարգ-
մանութիւնները, որպէսզի բարեհաճիք սոյներն
ալ հրատարակելու, խօսք տալով որ՝ երբ շնոր-
հաւորութեան նամակին՝ որ արդէն խրկուած է,
պատասխանը դայ, նոյներուն ալ թարգմանու-
թիւնները խրկեմ ձեզ : Մնամեային : Ա. Կ. Տ.

Ընթողիմակութիւնն հետագայայրոյն :
Ապրիլի Կալլէսի իշխան, Մեծ Պատկառելի
վարպետ Անգղիոյ, յԱպրիլի Հօլ, Լոնտոն.
ժողովարանք Զմիւռնոյ՝ որք գործեն ընդ ի-
րաւասութեամբ Անգղիոյ, բարեմաղթութեամբ
շնորհաւորեն ձեր գետեղումը, 'ի սեղանի ըմպեն
ձեր կենդանութեանը :

Ճօրճ. Տ. Գանալէ, երեսփոխան :

Ընթողիմակութիւնն պատասխանոյն :

Մասօնական տաճար, Լոնտոն 8 Մայիս 1875

Առ պատկառելի վարպետ և եղբայր,

Ճօրճ. Տ. Գանալէ, 'ի Զմիւռնիս :

Հրաման ունիմ Ն. Բ. Կալլէսի իշխան Ա. Մեծ
Պատկառելի վարպետէ իմացնելու որ շատ յար-
գեց այն հեռագրաւորը՝ որով Զմիւռնոյ որմնա-
գիր ժողովարանները իրեն շնորհաւորութիւն-
ներ կըմատուցանեն, Անգղիոյ Մեծ Պատկառելի
վարպետ ընտրուելուն համար, և աղաչել զձեզ
որ իր անկեղծ շնորհակալութիւնները մատու-
ցանէք իր որմնագիր եղբարոյ 'ի Զմիւռնիս, ո-
րոնք այս առթիւն մէջ զինք մտքէ հանած չեն :

Մնամ, սիրելի տէր և եղբայր,
անկեղծ և եղբայրական սիրով.
ՃՈՆ ՀԷՐՎԷՑ
Մեծ Բարտուղար :

ԱՌԵԻՏՐԱԿԱՆ

Բամպակը հանդարտ է. մեքենայով մաք-
րուածը վաճառեցաւ 385—392 զուրուշի, չըք-
րքը՝ 370ի և Ատանայինը՝ 330—333ի :

Աֆիօնը իշխելու հակամէտ է. և վերջին վա-
ճառումն 185 զուրուշի եղաւ առ չէքին : Մեր
չուկային մէջ այժմ հաղել թէ 200—250 կողով
աֆիօն կըգտնուի :

Գէօքայոյային արժէքն 151—165 զուրուշ է
կենդինարը ըստ տեսակին, և այս գիներով 1000
հակէն աւելի վաճառեցաւ այս շաբթու :

Փալամուտը հանդարտութեան մէջ կգտնուի.
նաթիւրէլ ըսուած տեսակէն 3000 կենդինար
վաճառեցաւ 189 զուրուշի և 2000 կենդինար
Ուշաքի չըսնուած փալամուտ ծախուեցաւ 150ի.
Ճէհրէն 20 քուրճ գեղեցիկ ապրանք վաճա-
ռեցաւ 16 զուրուշ 30 փարայի օխան :

ԾԱՆՈԹՅՈՒՆ

Տօրթօր Զայեան բժիշկը՝ որ կըբնակի Հիւսէական
հիւպատոսարանին դիմացը՝ քիւ 65 տունը, իմաց
կուտայ յարգոյ հասարակութեան որ՝ քեպտեւ սովա-
րաբար մինչեւ կեսօր Յրանկաց բողը Մամարին
դեղարանը կըգտնուի, բայց իւր տանը մէջ ամեն օր
ժամը 2էն մինչեւ 4 զինի կիսաւոր՝ պիտի նայի առ.

ինքն դիմող հիւանդները, մասնաւորապէս միզա-
գեղաբեամբ, ամեն տեսակ ամբողջութեան անտեղ
աղբաւորեամբ վարակեալ անձիքը՝ հանգեմ.
բաբուժական գործողութեամբ (օքրաւիօն) երբ հարկ
պահանջէ :

ՏՈՄԱՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ

Աշխատասիրեալ 'ի մեծա. Արմենակ Էֆէնտի
կոտանդեան : Երկրորդ տպագրութիւնն. որ
մամլոյ ներքե է 'ի Տէտէեան տպարանի Զմիւռ-
նոյ և 'ի մօտ աւուրս կըմքնայ :

ՀԻՒԱՆԴԻՆ ԲԱՐԵԿԱՍԵ

ԴԵՂԱՆՏԱՔ ՀԱՂԼՈՒԹԻՒՆ

ՋՂԱՅԻՆ ՀԻՒԱՆԴԻՆՈՒԹԻՒՆ

Մարդոյս զգայն գրութեան (փոփոխ) շատ յոգնած ըլլա-
նալիս արտաքին և քիչերուն ամենափոքրիկ շարժումը կամ
գաւթիւնը վշտալի է յոյժ. վասն զի ուր գտնուելու է տեղ
զը՝ — Միակ դեղը այս է. քիչ խմ գինի, գարեջուր, և այ-
լից ըմպելիք. և աւելի աղէկ կըլլայ որ բոլորովին հեռանա-
նոցմէ, և ամենին չեմս. նմանապէս խաճվէ մի խմբ, և ան-
տեղ թէթեւ թէյով (չա) գոհ եղեր : Կարելի եղածին շաբ-
թօր օր ծծէ ամեն գիշեր իմ դեղահատեւ երեք կամ չորս հա-
կըլէ, շատ միս կեր և համեմունք (սուշա) հեռի կեցիք : Եր-
այս օգտակար կանոնները ճշգրտեմք 'ի գործ գնելու ըլլա-
միտքը չուտով պիտի հանգստանայ, մարմնը առողջ պիտի ըլլա-
պիտի մոռնա թէ զգաց շարժումն ունեցար :

ԱՆԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆ ԵՐԻԿԱՄԱՆՑ

Այս գործարանաց վերաբերեալ ամեն հիւանդութեանց
թէ կըկրանք շափեն աւելի ջրալից կըլլան կամ բաւական չնե-
լար, թէ բարը կամ աւաղը երկկանց կը հասնին կամ թի-
նոց մեքցաւեր կը գոյանան մեքքին համապատասխանած մասը : Աս-
տեղ հիւանդութեանց ժամանակը պէտք է Հոլլօուէ դեղահա-
րը անուշաւ տալաւ հրահանգաց համեմատ և անոր սպեղանիով
փեւ երկկանց վարի կողմը անկողին մտնելու ժամանակը : Աս-
գործարանը ամբողջաւն օգտութիւն մի պիտի մատուցանէ, այնինչ
բիւ դեղերը զոր տեղը գործածուած պիտի ըլլա :

ՍՍԱՄՈՒՄԻ ԱՌՈՒԹԻՒՆ

Որ և է դեղ մի չկրնար ստամոքսի գործութիւնը շնորհիւ
աղէկեմը զայն չուտով՝ ինչպէս այս դեղահատեւը. որոնք անպի-
խառնութեան կամ վատթար կերակուրէ պատճառաւ բոլոր թի-
ւութիւնը կըվանեն և կը հասնին 'ի լեարդի (բաւա ճէյէ) : Ե-
րուն գործողութիւնը կը կարգադրու. ջիւղերու աստիկ ձգալ
(սփալ)՝ դեպքերու մէջ սքանչելի ներգործութիւն մի ունի և լի-
ու ստամոքսի ամեն անկարգութիւնները միշտ կը բժշկէ :

ԲՈՐԲՈՒՄԻ ԹՈՒՔԱՆԱՅԻՑ (դոփէտ) ՀԱՋ ԵՒ

ՀԱՐԲՈՒԼԻՍ

Հնչաւութեան վերաբերեալ գործարանաց հիւանդութիւն
ամեն արտաքին և քիչերուն ամենափոքրիկ շարժումը կամ
գաւթիւնը վշտալի է յոյժ. վասն զի ուր գտնուելու է տեղ
զը՝ — Միակ դեղը այս է. քիչ խմ գինի, գարեջուր, և այ-
լից ըմպելիք. և աւելի աղէկ կըլլայ որ բոլորովին հեռանա-
նոցմէ, և ամենին չեմս. նմանապէս խաճվէ մի խմբ, և ան-
տեղ թէթեւ թէյով (չա) գոհ եղեր : Կարելի եղածին շաբ-
թօր օր ծծէ ամեն գիշեր իմ դեղահատեւ երեք կամ չորս հա-
կըլէ, շատ միս կեր և համեմունք (սուշա) հեռի կեցիք : Եր-
այս օգտակար կանոնները ճշգրտեմք 'ի գործ գնելու ըլլա-
միտքը չուտով պիտի հանգստանայ, մարմնը առողջ պիտի ըլլա-
պիտի մոռնա թէ զգաց շարժումն ունեցար :

ՏԿԱՐԱՅԵԱՆ ՄԱՐԿԱՅԻՆ ԲԱՂԱՅԻՆՈՒԹԻՒՆ

Տկարութեան, թուլութեան և զգացաւթեան դեպքի
մէջ, որոնք որ և է քնական կամ գերքնական չափազանցութեան
առջ եկած են, այս դեղահատից պայլիւն և նորոգիչ ներգործ-
ութիւնը մեծապէս օգտակար է. քանզի մարտողութիւնը կըվերա-
տառէ, մարմնոյն ամեն հիւթոց թափումը կը կանոնաւորէ, լիւթ
գրութիւնը կըզօրացնէ, հիւանդին միտքը կը յարգարե և վիշ-
պէս առողջութիւնը ձեռք կը բերէ :

Հոլլօուէ դեղահատեւը ամենին օգտակար դեղերն են
տեսեալ հիւանդութեանց համար :

Հնչաւութեան, Թողացաւութեան, Թողացաւութեան
Մախային ախտ, Տեսաւութեան, Ցաւ որովայնի,
Խիթ (սուշ), Զրգողութեան, Միզարգեւութեան,
Հարբուլիս, Անմարտողութեան, Ինքնաբերական,
Դիւրակաւ ախտ, Դաւուլիս, Ախտ ընդերք,
Թանշ (սփալ), Բարբախտ սրտի, Անկանոնութեան,
Խոյլ պարանոցի, Քար կամ թիթ միզա- նանց,
Վերնոտութիւն, Նոցի, Մորթային հիւանդ-
լեղի հիւանդութիւնը Վիշաղացաւութեան, Թուլեք,
Փողացաւ, Արթողութեան ախտ, խցողութեան,
Դիւրեւ արժան է որ տպեալ հրահանգներ կան ամեն լիւթ
որոցմէ մէկ հատ կը գտնուի իւրաքանչիւր տափին մէջ 'ի անի-
կութիւն հիւանդաց, ամեն պարագայից մէջ :

Այս դեղահատեւը, որ կըլինուի Հոլլօուէ բժշկին անձ-
կան վերադասութեամբ, կըվաճառին իւր գործարանը 'ի Լի-
տոն, Օքսֆորտ կողմէ փողոց թիւ 533, 'ի գին 1 և 1/2
շէլին, 2 3/4 և 1/2 շէլին տուփը, ըստ մեծութեան տափը :

Խմբագիր—ալր լրագրոյս,

Դ. Կալա Գ. Պալապալեան :

Ի ՏՊԱՐԱՆԻ ԱՐՇԱՆՈՒՍՈՑ ԱՐԱՐԱՏԵԱՆ